

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Godskesen, Hartz, Oluf Jensen, Piper og Sonne):

1) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1.

I nærværende Lov betegnes Lov Nr. 397 af 28. December 1916 og Lov Nr. 320 af 22. December 1915 som henholdsvis Dyrtidsloven af 1916 og Dyrtidsloven af 1915.

§ 2.

Til de Foranstaltninger, som Kommunerne er berettigede til at træffe i Henhold til § 1 i Dyrtidsloven af 1916, henregnes ogsaa de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Beboeres Forsyning med Belysningsmidler.

§ 3.

Det i § 5 i Dyrtidsloven af 1916 omhandlede Beløb af 15 Kr. pr. Indbygger, som ifølge den nævnte Lov kan anvendes til Foranstaltninger efter Lovens § 1, forhøjes til 24 Kr. pr. Indbygger.

§ 4.

Til Dækning af de paa Kommunerne faldende Udgifter ifølge denne Lov kan Tillægsskat udskrives i Overensstemmelse med Reglerne i §§ 8—9 og 11—12 i Dyrtidsloven af 1916, for Københavns og Frederiksberg Vedkommende §§ 7 og 9—11 i Dyrtidsloven af 1915.

§ 5.

Ved Paaligning af Tillægsskat til den personlige Kommuneskat for 1917—18 (for Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende tillige for 1918—19) ifølge Dyrtidslovene kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at det Beløb af enhver Skatteydere Indkomst, som svarer til den af vedkommende Kommune fastsatte Skattefrigørelsesgrænse for den personlige Tillægsskat, skal være fritaget for saadan Tillægsskat.

§ 6.

Denne Lov træder straks i Kraft.“

Af et *Mindretal* (Jørgen Berthelsen, Dalsgaard, Ole Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Kragh, Kristensen og Jørgen Pedersen):

Til § 2.

2) I 2den Linie ændres „§§ 1—2... Befolkningens“ til: „§ 1 i Dyrtidsloven af 1916 henregnes ogsaa de ved Dyrtiden vanskeligt stillede Beboeres“.

Til § 3.

3) Paragraffen affattes saaledes: „Det i § 5 i Dyrtidsloven af 1916 omhandlede Beløb af 15 Kr. pr. Indbygger, som ifølge den nævnte Lov kan anvendes til Foranstaltninger efter Lovens § 1, forhøjes til 24 Kr. pr. Indbygger.“

Til § 4.

4) Paragraffen udgaar.

Til § 6.

5) Paragraffen affattes saaledes: „Den i Dyrtidslovene omhandlede Grænse for Paaligningen af Tillægsskat til den personlige Kommuneskat for 1917—18 (for København og Frederiksberg tillige for 1918—19) kan fastsættes forskelligt til Dækning af Udgifter henholdsvis efter § 1 og § 2 i Dyrtidsloven af 1916, jfr. Dyrtidsloven af 1915.“

Til § 7.

6) Paragraffen affattes saaledes: „Ved Paaligning af Tillægsskat til den personlige Kommuneskat for 1917—18 (for Københavns og Frederiksberg Kommuner Vedkommende tillige for 1918—19) ifølge Dyrtidslovene kan Kommunalbestyrelsen bestemme:

a) at der for de Skatteydere Vedkommende, der skal svare Tillægsskat, i det Indtægtsbeløb, hvoraf den ordinære personlige Kommuneskat faktisk beregnes, sker et Fradrag. Dette Fradrag skal være ens for alle de Skatteydere, der falder ind under den personlige Tillægsskat, og kan ikke sættes højere end det af Kommunalbestyrelsen for Tillægsskatten fastsatte skattefrie Beløb,

b) at Skatten lignes paa vedkommende Skatteydere Indtægt efter en Skala, der fastsættes indenfor Rammerne af den Skala, som indeholdes i § 1 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 om Indkomst- og Formueskat til Staten, saaledes som denne er